

indrømme, at der var Grund til at gøre den samme Fortolkning af Lønningsloven gældende overfor andre, der kommer til senere.

Den ærede Ordfører (N. P. Jensen) omtalte med Anerkendelse Forslaget om Fejltællingspenge og gjorde i denne Forbindelse opmærksom paa, at der har været beklagelig mange Fejltællinger i indeværende Finansaar. Det giver mig Anledning til at sige, at forudsat, at man, hvad jeg formoder, gaar ind paa den Ordning, der foreslaas med Hensyn til Fejltællingspenge for det kommende Aar, er det en Selvfølge, at der paa Tillægsbevillingslovsforslaget søges fornøden Hjemmel til ogsaa i indeværende Finansaar at tage samme Stilling overfor eventuelle Fejltællinger som den, vi faar Bemyndigelse til efter 1. April. Men det er selvfølgelig, at man har maattet afvente, hvordan Forhandlingerne om dette Forslag falder ud. Som Følge heraf vil der, naar Tillægsbevillingslovsforslaget bliver forelagt, ikke findes noget Forslag i saa Henseende, hvilket er en Følge af, at Forslaget til Tillægsbevillingsloven allerede for nogen Tid siden er gjort færdigt i de forskellige Ministerier. — Jeg skal selvfølgelig gøre den højtærede Justitsminister opmærksom paa det Ønske, der i Finansudvalget næres om at faa en mere tydelig Forskel mellem Halvtredskronesedlerne og Femhundredkronesedlerne.

Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger til, hvad enkelte ærede Medlemmer udenfor Finansudvalget har haft paa Sinde. Jeg kommer da først til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup). Jeg kunde fristes til at sige, at jeg glæder mig ved hans Udtalelse om, at der burde være saa mange sagkyndige Embedsmænd som muligt ude omkring i Befolkningen, der kunde vejlede Befolkningen og lade den Sagkundskab, de sidder inde med, komme den til gode. Det ærede Medlem fandt, at det var uheldigt, at man søgte at samle og centralisere denne, som det ærede Medlem mente, udmærkede Sagkundskab — og det kan jeg kun være glad for —, og at man netop skulde have de mange Embedsmænd rundt om i Befolkningen til at være vejledende og oplysende for denne. Hvis det ærede Medlem i saa Henseende staar som Talsmand for et Flertal i Folketinget, tør jeg paa-regne det ærede Medlems Støtte ikke alene til Oprettelse af Postkontoret i Ullerslev, men til Oprettelse af i hvert Fald en Snes Postkontorer, der vil blive betydeligt større end noget af de 7, der er Tale om at nedlægge, og hvor altsaa de

Postmestre, der bliver ansatte, vil kunne være til Vejledning, være til Rede med deres Sagkundskab for en langt større Kreds. Jeg nævned allerede i Gaar, men gentager det, at hvis man f. Eks. sammenligner Ullerslev Postkontor, som for øvrigt ogsaa er det næststørste af dem, der findes paa Indenrigsministeriets Liste over de Postkontorer, der kunde være Tale om at oprette, med Karby, er de Tal, som angiver Størrelsen af de paagældende Kredses Kontorer, for Karby 325 og for Ullerslev 1,137. Det siger sig selv, at hvis det er fuldt forsvareligt at beholde den faguddannede Postmand af Hensyn til Publikum, som det ærede Medlem sagde, for ikke at berøve Publikum det Gode, det er at have en faguddannet Mand, hvis man finder det forsvareligt at ofre Lønning paa en saadan faguddannet Mand, for at han kan være til Rede i en Kreds, hvis Størrelse med Hensyn til Postsager er udtrykt ved Tallet 325, saa er det 3—4 Gange saa berettiget paa Steder som f. Eks. Ullerslev, der som sagt er 3—4 Gange saa stort. Jeg sagde allerede i Gaar og har sagt det mange Gange før, men kan gerne gentage det, at Postvæsenet ikke har noget særligt Ønske om at faa disse Postmesterstillinger nedlagt, da det betyder en Forringelse af Avancementet; men indtil Rigsdagen har truffet en Afgørelse, har jeg ment mig forpligtet til at lade dem af disse Embeder, der er ledige, og dem, der bliver ledige, være ubesatte og bestyrede ved Konstitution, og naar Rigsdagen træffer sin Afgørelse, retter vi os efter den, selv om man fra Statens Side kan beklage den, idet man nemlig erkender, at meget taler for ikke at opretholde Postkontorer paa smaa Pladser, naar man samtidig bliver ved med at sige Nej til Oprettelse af Postmesterstillinger paa Steder, hvor de er langt mere paakrævede. Jeg skal ikke komme dybt ind paa Spørgsmaalet om Hjallerup. Det ærede Medlem (Pinstrup) sagde selv, at hans Fremhævelse af det ønskelige i, at mange Embedsmænd blev spredte rundt i Landet, slet ikke var dikteret af, at der netop i hans Kreds var et Embede ledigt, som der kunde være Tale om at nedlægge. Men naar saa det ærede Medlem, udover det ønskelige i at have den faguddannede Mand paa Stedet, tillige skulde fremføre et specielt Bevis for Hjallerups Vedkommende, vendte det ærede Medlem sig uheldigvis til Telegrafens, idet han hævdede, at Nedlæggelsen af Postmesterembedet kunde medføre, at man under det store Marked ikke telegrafisk kunde faa anvist Penge. Nu er